

L'ESCOLA DE NATZARET

Benvolguts diocesans:

La contemplació del misteri del naixement del Salvador ens porta d'una manera natural a la consideració del fet que Déu va voler néixer en el sí d'una modesta família, formada pel just Josep i la jove donzella de

Natzaret. Ens commou i convida a la reflexió considerar que Jesús va passar trenta llargs anys de la seva vida en el sí d'aquella família, aprenent a pregar amb el seu poble, sent educat pels seus pares i guanyant-se el pa amb el treball de les seves mans fins que va arribar el moment de proclamar el Regne de Déu.

En un profund discurs que el Papa Sant Pau VI va pronunciar a Natzaret l'any 1964 subratllava que allà s'aprèn a comprendre la vida de Jesús. A Natzaret "s'aprèn a observar, a escoltar, a meditar, a penetrar en el sentit, tan profund i misteriós, d'aquella simplíssima, humilíssima, bellíssima manifestació del Fill de Déu". A l'escola de Natzaret s'aprèn el valor de la disciplina espiritual, que és necessària si es vol arribar a ser veritables deixebles de Crist i alumnes de l'Evangelí. Natzaret dóna, també una lliçó de silenci. Deia poèticament aquest Papa Sant: "Silenci de Natzaret, ensenya'ns el recolliment, la interioritat, l'aptitud de prestar orella a les bones inspiracions i paraules dels veritables mestres; ensenya'ns la necessitat i el valor de la preparació, de l'estudi, de la meditació, de la vida personal i interior, de l'oració que Déu només veu s e c r e t a m e n t ". Natzaret ofereix en tercer lloc lliçó de vida domèstica, mostrant la senzilla i austera bellesa de la família i el seu caràcter sagrat i inviolable. Finalment, Natzaret ofereix lliçó de treball, perquè Natzaret és la casa del Fuster i allà és on el Fill de Déu "va treballar amb mans d'home" (GS 22).

El Papa Francesc, en la seva Exhortació sobre "l'alegria de l'Amor" convida també a commoure'ns davant la novetat que suposa l'encarnació del Verb en una família humana (cf. n. 65) i a contemplar la família de Natzaret "amb la seva quotidianitat feta de cansaments i fins de malsons, com quan va haver de patir la incomprendible violència d'Herodes, experiència que es repeteix tràgicament encara avui en tantes famílies de pròfugs, rebutjats i inermes" (n. 30). Necessitem submergir-nos en aquest misteri i penetrar en ell. És el misteri de Nadal, que té gust de família.

Malgrat les seves debilitats, cada família pot aportar una llum en la foscor del món, perquè cadascuna d'elles és reflex, "escultura vivent" de Déu, que és comunió d'amor (cf. n. 11). I cada família pot ser, també, lloc d'aprenentatge i celebració de la fe, on es comparteixi l'oració quotidiana i la lectura de la Paraula de Déu, per créixer en el seu amor. En aquest dia faig meua l'oració del Papa Francesc, que diu:

***Santa Família de Natzaret,
fes de les nostres famílies
lloc de comunió i cenacle d'oració,
autèntiques escoles de l'Evangelí
i petites esglésies domèstiques.***